

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobce: Y. V.

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. května 2022, č. j. OAM-17/LE-BA02-LE34-2022, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25. května 2022, č. j. OAM-17/LE-BA02-LE34-2022, se zrušuje a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl včas podanou žalobou rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“ nebo „správní orgán“) ze dne 5. května 2022, č. j. OAM-17/LE-BA02-LE34-2022, kterým správní orgán zastavil správní řízení ve

věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobci dle § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žalobního tvrzení

2. Úvodem žalobce sdělil, že dne 29. 1. 2022 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu ustanovení §11a zákona o azylu, o níž žalovaný rozhodl ve smyslu ustanovení § 25 písm. d) zákona o azylu tak, že řízení o žádosti žalobce zastavil, a to z důvodu, že se žalobce nedostavil k pohovoru.
3. Žalobce namítá, že žalovaný nepostupoval správně, pokud vyzýval žalobce k tomu, aby se dostavil k žalovanému za účelem pohovoru. Žalobce má za to, že v současné situaci, kdy žalobci jako ukrajinskému občanovi hrozí vážná újma, pokud by se měl vrátit na Ukrajinu, kterou nelze považovat za bezpečný stát, není pohovor k posouzení důvodů pro udělení mezinárodní ochrany potřebný, když důvody jsou dány ze své podstaty, a to válečného konfliktu na území celé Ukrajiny. Žalobce tak dle mínění žalovaného nemusel a neměl posuzovat další okolnosti v rámci případného pohovoru a rovnou měl žalobci mezinárodní ochranu udělit.
4. Dále žalobce uvádí, že se neseznámil s výzvou k dostavení se k pohovoru. Žalobce tvrdí, že na jeho adresu žádná výzva k dostavení se k pohovoru nepřišla a nepřišla mu ani výzva k vyzvednutí zásilky na pobočce České pošty. Žalobce se domnívá, že důvodem toho mohlo být pochybení ze strany České pošty, například takové, že výzva mohla zapadnout mezi letáky. Žalobce má za to, že žalovaný pochybil, pokud neoznačil obálku s výzvou k dostavení se k pohovoru tak, aby po uplynutí úložné doby byla obálka zanechána ve schránce žalobce. Žalobce má za to, že ukládání písemností do schránek po uplynutí úložné doby namísto vrácení písemností správnímu orgánu je dle právních předpisů prioritou (srov. § 23 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), či dopis Veřejného ochránce práv ministru vnitra ze dne 29. 11. 2013, sp. Zn. 4807/2012/VOP/MK, č.k. MV-56084-2/LG-2013).

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný popírá oprávněnost námitek uvedených žalobcem a současně s nimi nesouhlasí, neboť dle jeho mínění neprokazují, že by žalovaný porušil některé ustanovení správního řádu či zákona o azylu. Žalovaný odkazuje na obsah správního spisu a na vydané procesní rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, jako správního orgánu, který postupoval v souladu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními správního řádu, a proto na rozdíl od žalobce nepovažuje napadené rozhodnutí za vadné, nesprávné či nezákonné.
6. K dané věci žalovaný uvádí, že vyzval žalobce, aby se dne 26. 4. 2022 dostavil k pohovoru. Výzva k pohovoru byla žalobci doručena poštovní přepravou na adresu místa hlášeného pobytu. Adresát nebyl zastižen a byl vyzván k vyzvednutí zásilky dne 5. 4. 2022. Vzhledem k tomu, že zásilka nebyla v zákonné lhůtě vyzvednuta, byla dne 20. 4. 2022 z důvodu nevyzvednutí vrácena poskytovatelem poštovní licence žalovanému. Daný postup je dle žalovaného v souladu se zákonem, jmenovitě s § 24 odst. 3 zákona o azylu. Ze správního spisu k tomu plyne, že výzva k převzetí byla žalobci zaslána řádně a s dostatečným předstihem. Dne 26. 4. 2022 se však žalobce k pohovoru ve věci jeho žádosti o mezinárodní ochranu nedostavil. Dle žalovaného tudíž byly naplněny všechny zákonné podmínky pro zastavení řízení žalobce dle § 25 písm. d) zákona o azylu.

7. Žalobce nepředložil žalovanému žádný důvod pro vznik důvodných pochybností o vhození výzvy k vyzvednutí zásilky do poštovní schránky žalobce. Žalobce tak neunesl důkazní břemeno, které je dle ustálené judikatury vyžadováno ke zpochybnění doručení písemnosti. Žalovaný současně připomíná, že ve správním spise je obsažena obálka s nevyzvednutou písemností včetně předtištěné doručenky, na níž jsou zaznamenány všechny podstatné informace o uložení zásilky na poště. Správnost těchto údajů nezpochybnil ani žalobce.
8. V této souvislosti žalovaný uvádí, že z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že ke zpochybnění údajů vyplývajících z doručenky musí adresát rozhodnutí předeštit jinou, avšak srovnatelně pravděpodobnou verzi reality (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 65/2009 – 61, nebo ze dne 8. 9. 2014, č. j. 8 As 56/2014 - 24). Pokud pak hodlá adresát písemnosti údaje na doručence zpochybnit, nemůže tak činit zcela nekonkrétními námitkami (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2013, č. j. 8 As 106/2012–40).
9. Argumentace žalobce, že výzva mohla zapadnout mezi letáky, a proto ji žalobce nedostal, není dle žalovaného deliberující důvod. O svých právech a povinnostech v průběhu řízení byl žalobce řádně poučen např. dne 1. 2. 2022 výzvou k poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu (ve správním spise založena na č. l. 34). Naznačený postup, tj. označení obálky s výzvou k dostavení se k pohovoru, tak, aby po uplynutí úložní doby obálka vhozena do schránky žalobce, se v řízení o mezinárodní ochraně neuplatňuje. Daná obálka slouží jako důkaz o nemožnosti doručení, je součástí spisu a jsou na ní vyznačené důvody nemožnosti doručení vyznačenými přímo poskytovatelem poštovní licence.
10. K argumentaci, že vzhledem ke změně poměrů v zemi původu žalobce neměl být s žalobcem prováděn pohovor a měla mu být udělena z těchto důvodů nějaká forma mezinárodní ochrany, žalovaný uvádí, že dne 3. 2. 2022 poskytl žalobce údaje ke své opakované žádosti, přičemž výslovně prohlásil, že důvody této své opakované žádosti o mezinárodní ochranu uváděl již v rámci správního řízení o jeho předchozí žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný se žalobcem v souladu s ustanovením § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu neprovedl pohovor, neboť šlo o opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a pohovor nebyl dle názoru žalovaného nezbytný ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dne 23. 2. 2022 pak byl žalobce seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí ve věci. Nicméně, jak je všeobecně známou skutečností, dne 24. 2. 2022 Ruská federace zahájila agresi vůči Ukrajině a nastalým mezinárodním válečným konfliktem bylo určitým způsobem zasaženo celé území Ukrajiny, kterou tak již nelze, jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, považovat za bezpečnou zemi původu. S ohledem na takto zásadním způsobem změněnou situaci žalovaný dospěl k závěru, že na opakovanou žádost žalobce již nelze pohlížet jako na nepřijatelnou ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, a z tohoto důvodu považoval za nezbytné pohovor se žalobcem provést. Žalovaný tedy chtěl se žalobcem, veden snahou objasnit dopady uvedeného válečného konfliktu na žalobce a případně i na jeho již dříve prezentovaný azylový příběh, provést pohovor tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
11. Žalovaný se nedomnívá, že by správní orgán při svém postupu porušil příslušná ustanovení správního řádu či zákona o azylu. V průběhu správního řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobce neuváděl žádné důvody, pro které lze udělit některou z

forem mezinárodní ochrany. Žalovaný uvádí, že má za to, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně vypořádal se všemi skutečnostmi sdělenými žalobcem a podrobně uvedl, na základě jakých skutečností rozhodl. Co do podrobností, žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ze kterého vyplývá, jakými úvahami se žalovaný řídil při řešení případu a aplikaci právních předpisů, na základě kterých rozhodoval. Námitky uvedené v žalobě tak shledává žalovaný irelevantními a účelově uvedenými. V podrobnostech žalovaný plně odkazuje na správní spis.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení jednání ve smyslu § 51 s. ř. s. Po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami rozhodl krajský soud následovně.
13. Ze skutkových okolností projednávané věci je zřejmé, že žalobce podal dne 29. 1. 2022 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dne 3. 2. 2022 poskytl žalobce údaje ke své opakované žádosti. Žalovaný s odkazem na § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu neprovedl s žalobcem pohovor. Dne 23. 2. 2022 byl žalobce seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí ve věci. Vzhledem k zahájení agrese Ruské federace na území Ukrajiny dne 24. 2. 2022 a k nastalému mezinárodnímu válečnému konfliktu, posoudil žalovaný i s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, že Ukrajinu již nelze považovat za bezpečnou zemi původu. S ohledem na takto změněnou situaci dospěl žalovaný k závěru, že na opakovanou žádost o mezinárodní ochranu žalobce již nelze pohlížet jako na nepřipustnou ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Žalovaný s odůvodněním, že *„chtěl se jmenovaným, veden snahou objasnit dopady uvedeného válečného konfliktu na žadatele a případně i na jeho již dříve prezentovaný azylový příběh, provést pohovor tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nesou důvodné pochybnosti“* vyzval žalobce, aby se dne 26. 4. 2022 dostavil k pohovoru.
14. Ze samotné zásilky (založené ve správním spisu na č. 1. 61) soud zjistil následující. Jako adresát je označen žalobce na adrese, kterou žalobce uvedl v žádosti o povolení opuštění pobytového střediska dle § 82 odst. 1 a 3 zákona o azylu. Na obálce je vyznačeno, že zásilka byla zaslána doporučeně do vlastních rukou a byla připravena k vyzvednutí dne 5. 4. 2022. V prohlášení doručujícího orgánu jsou zaškrtnuta políčka „Adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení“ a „Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne:“. Poučení je odtrhnuto. V prohlášení v případě vrácení zásilky je uveden jako důvod vrácení zásilky „jiný důvod: nevyzvednuto v úložní době“. Zásilka byla vrácena zpět žalovanému dne 20. 4. 2022.
15. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný považoval předvolání k pohovoru za řádně doručené, a to tzv. fikcí dle § 24 odst. 3 zákona o azylu. Žalobce se dne 26. 4. 2022 k pohovoru nedostavil, a proto žalovaný správní řízení ve věci udělení žádosti o mezinárodní ochranu žalobce s odkazem na ustanovení § 25 písm. d) zákona o azylu zastavil.
16. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo

zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

17. K tomu, aby se správní orgán mohl znovu věcně zabývat opakovanou žádostí žadatele o udělení mezinárodní ochrany, je nezbytné, aby existovaly nové skutečnosti nebo zjištění, které musí mít určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti. Z tohoto pravidla vychází relevantní judikatura Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 – 65 dospěl k závěru, že: *„Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“* V tomto rozsudku dále uvedl, že *„zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta; k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008 - 57.“* Zdůraznil současně, že věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, *„kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté.“*
18. Podle § 23 odst. 1 zákona o azylu provede ministerstvo za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, pohovor se žadatelem o udělení mezinárodní ochrany. Tato povinnost neplatí v situacích, na které dopadá odst. 2 tohoto ustanovení. Podle § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu se pohovor neprovádí, byla-li podána opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany; v takovém případě ministerstvo umožní sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně nebo jiným vhodným způsobem. Nutnost provedení doplňujícího pohovoru se odvíjí od okolností každého případu.
19. Podle § 25 písm. d) zákona o azylu řízení se zastaví, žadatel o udělení mezinárodní ochrany se bez závažného důvodu nedostavil k poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebo k pohovoru nebo neposkytuje informace nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
20. Pohovor představuje významný nástroj pro zjištění azylově relevantních informací od žadatele o udělení mezinárodní ochrany a pro bezprostřední vnímání azylového příběhu správním orgánem. Protokol o pohovoru je proto jedním z důležitých podkladů pro rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu a je na žadateli, aby se k pohovoru dostavil a v jeho rámci sdělil správnímu orgánu všechny skutečnosti, které považuje za rozhodné pro udělení mezinárodní ochrany. Pakliže se žadatel o udělení mezinárodní ochrany k pohovoru bez závažného důvodu nedostaví, je jeho jednání považováno za konkludentní zpětvzetí žádosti o mezinárodní ochranu, pro které správní orgán řízení zastaví.

21. Z citovaného § 25 písm. d) zákona o azylu vyplývá, že žalovaný má za splnění uvedených podmínek pravomoc zastavit řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Rozhodnou otázkou v daném případě je, zda byly splněny podmínky pro aplikaci § 25 písm. d) zákona o azylu v projednávaném případě. Dané ustanovení vychází z článku 28 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“). Tento článek se zabývá postupem v případě konkludentního zpětvzetí žádosti nebo odstoupení od žádosti. V jeho prvním odstavci je mimo jiné uvedeno, že členské státy mohou vycházet z domněnky, že žadatel vzal konkludentně svou žádost o mezinárodní ochranu zpět nebo od ní odstoupil, zejména pokud se zjistilo, že: a) nereagoval na žádosti o poskytnutí údajů nezbytných pro žádost podle článku 4 směrnice 2011/95/EU nebo se nedostavil k osobnímu pohovoru podle článků 14 až 17 této směrnice, ledaže žadatel v přiměřené lhůtě prokáže, že k tomu došlo z důvodů, které nemohl ovlivnit; b) se skrývá nebo bez povolení opustil místo pobytu nebo místo, kde byl držen, aniž v přiměřené lhůtě kontaktoval příslušný orgán, nebo v přiměřené lhůtě nesplnil svou ohlašovací či jinou oznamovací povinnost, ledaže žadatel prokáže, že k tomu došlo z důvodů, které nemohl ovlivnit.
22. V důvodové zprávě k novele § 25 písm. d) zákona o azylu, která byla provedena zákonem č. 314/2015 Sb., je uvedeno *„V situaci, kdy osoba neposkytuje součinnost tím, že se nedostavuje k pohovoru nebo se dokonce nedostaví ani k poskytnutí prvotních údajů k žádosti či jinak se správním orgánem nekomunikuje, není pravděpodobné, že by bylo možné o žádosti věcně rozhodnout, protože informace od žadatele jsou jedním z klíčových podkladů pro vydání rozhodnutí. Má se za to, že se jedná o tzv. konkludentní zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“* Nejvyšší správní soud pak k § 25 písm. d) zákona o azylu v rozsudku ze dne 14. 6. 2018, č. j. 6 Azs 45/2018-32, vyslovil, že toto ustanovení zákona vyžaduje, aby se jednalo o nedostavení se k pohovoru bez závažného důvodu. Smyslem ustanovení je umožnit zastavení řízení v případech, kdy je zřejmé, že žadatel se správním orgánem nechce spolupracovat, a bez této spolupráce není možné ve věci rozhodnout. Shodný postoj k uvedenému ustanovení Nejvyšší správní soud zaujal i ve svých rozhodnutích ze dne 29. 4. 2020, č. j. 3 Azs 100/2018-29, ze dne 23. 6. 2021, č. j. 8 Azs 50/2021-59, či ze dne 31. 8. 2018, č. j. 2 Azs 358/2017-46.
23. Nejvyšší správní soud připustil, že mohou nastat určité zcela specifické situace, za nichž jsou soudy ve správním soudnictví povinny přihlédnout i k okolnostem nenamítaným žadatelem o mezinárodní ochranu. Za takovou specifickou situaci Nejvyšší správní soud označil například vypuknutí válečného konfliktu na území celé země původu žadatele o mezinárodní ochranu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2020, č. j. 1 Azs 288/2020-27, bod 22 in fine). Soud shledal, že současná situace na Ukrajině představuje právě takovou situaci, kterou musí při rozhodování v dané věci zohlednit. Žalobce navíc vypuknutí ozbrojeného konfliktu na Ukrajině namítal ve své žalobě.
24. Aktuální situace na Ukrajině nepochybně představuje podstatnou změnu bezpečnostní situace v zemi původu, když na velké části území Ukrajiny po invazi Ruské federace vypukl dne 24. 2. 2022 mezinárodní ozbrojený konflikt. Ve vlastní žalobce tak došlo k takovým dříve objektivně neexistujícím skutečnostem, jež svědčí o tom, že by žalobci mohlo ve vlastní hrozit pronásledování či vážná újma (§ 11a odst. 1 zákona o azylu). Soud má za to, že konflikt na Ukrajině představuje skutečnost obecně známou, kterou není třeba dokazovat při jednání.

25. Na podporu tohoto závěru krajský soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 10 Azs 537/2021 – 31 ze dne 10. 3. 2022, v němž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že invaze Ruska na Ukrajinu v roce 2022 může představovat výjimečnou okolnost, k níž Nejvyšší správní soud přihlédne i přesto, že nastala až po rozhodnutí krajského soudu. Z toho lze dovodit, že k této okolnosti musí přihlédnout i krajské soudy v rámci ex nunc posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Přímou k ozbrojenému konfliktu na Ukrajině coby nové skutečnosti v řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu se vyslovil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku č.j. 5 Azs 401/2021 – 31 ze dne 3. 6. 2022: „V nyní posuzované věci žalovaný označil žádost stěžovatele o mezinárodní ochranu za nepřijatelnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil, jelikož od doby podání první žádosti stěžovatele nedošlo k významným změnám v zemi původu stěžovatele a Ukrajina byla stále zařazena do kategorie tzv. bezpečných zemí původu obsažených ve vyhlášce č. 328/2015 Sb. Jak však konstatoval Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku ze dne 10. 3. 2022, č. j. 10 Azs 537/2021 - 31, od 24. 2. 2022, Ukrajina bezpečnou zemí původu není a danou vyhlášku již nelze nadále ve vztahu k Ukrajině použít. Ani střední a západní část Ukrajiny nezůstala válkou nedotčena, byť zde prozatím přímé pozemní ozbrojené střety neprobíhají, nicméně řada míst v těchto oblastech se stává cílem ruských raketových či leteckých útoků, které si již rovněž vyžádaly oběti i z řad civilního obyvatelstva. (...) S ohledem na zásadní změnu bezpečnostní situace v zemi původu bude nyní povinností žalovaného, aby se žádostí stěžovatele meritorně zabýval, jelikož opakovaná žádost stěžovatele musí být vzhledem k zásadní změně poměrů hodnocena jako přípustná. Je třeba, aby se žalovaný s přihlédnutím k aktuální bezpečnostní situaci v zemi původu stěžovatele zabýval podmínkami pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. b) a § 14a zákona o azylu. Nejvyšší správní soud uzavírá, že je na žalovaném, aby znovu posoudil žádost stěžovatele ve světle aktuální situace na Ukrajině a z ní vyplývajících důsledků a rovněž i z hlediska veškerých dosud nastalých rozhodných skutečností, které by mohly odůvodňovat udělení mezinárodní ochrany. Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že se vzhledem k naprosto nové situaci na Ukrajině nezabýval původními kasačními námitkami, neboť by to bylo i pro další řízení v této věci nadbytečné.“
26. V daném případě tedy provedení nového pohovoru se žalobcem nebylo nezbytné ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť žalobce údaje k žádosti o mezinárodní ochranu dle § 10 odst. 2 zákona o azylu poskytl dne 3. 2. 2022 a současně válečný konflikt na území Ukrajiny je všeobecně známou skutečností (jak uvedl i žalovaný ve svém vyjádření), kterou není třeba dokazovat. Žalovaný tak měl v době rozhodování (resp. již v době předvolání žalobce k pohovoru) dostatek podkladů pro rozhodnutí ve věci i bez doplňujícího pohovoru.
27. Podmínky pro zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci podle § 25 písm. d) zákona o azylu nebyly naplněny, neboť a) vyjma nedostavení se žalobce k pohovoru dne 26. 4. 2022 žalobce poskytoval v řízení součinnost a b) žalovaný měl dostatek podkladů pro to, aby mohl o žádosti žalobce věcně rozhodnout.
28. Jelikož krajský soud dospěl k závěru, že řízení o udělení mezinárodní ochrany nebylo možné zastavit podle § 25 písm. d) zákona o azylu, je nadbytečné, aby se dále zabýval otázkou, zda bylo žalobci předvolání k pohovoru řádně doručeno.

V. Závěr a náklady řízení

29. S ohledem na shora uvedené krajský soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. a současně dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se mu věc vrací k dalšímu řízení. Žalovaný je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
30. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalobce, ten však je od platby soudního poplatku osvobozen a krajský soud ze soudního spisu nezjistil, že by mu nějaké další náklady řízení vznikly. Proto krajský soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 21. října 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně